

sen af ændringerne, idet der dog i stedet kan ske efterfølgende anmeldelse, såfremt der er tale om ændringer af mindre væsentlig betydning.

Til § 47

Bestemmelserne i *stk. 1 og 2* omhandler de tilfælde, hvor Datatilsynet ikke kan tiltræde udførelsen af en behandling, som udføres for henholdsvis en underordnet myndighed og en kommunal myndighed. I disse tilfælde kan sagen for så vidt angår behandlinger, der udføres for en underordnet myndighed, forelægges for vedkommende minister, og med hensyn til behandlinger, der udføres for en kommunal myndighed, indenrigsministeren. Bestemmelserne svarer til, hvad der følger af bestemmelserne i lov om offentlige myndigheders registre § 5, stk. 2, § 6, stk. 3, 2. pkt. og § 27, sidste pkt. Omfattet af udtrykket kommunal myndighed er ikke blot primærkommuner og amtskommuner, men også kommunale fællesskaber, der er godkendt i henhold til § 60 i den kommunale styrelseslov.

Bestemmelserne skal ses i sammenhæng med de beføjelser, som Datatilsynet efter forslaget tillægges over for offentlige myndigheder. Lovforslaget bygger på en forudsætning om, at tilsynet som udgangspunkt alene har en udtalelsesret. Forelæggelsen kan foretages af såvel myndigheden som tilsynet. Det bemærkes, at proceduren vil kunne anvendes i en hvilken som helst situation, hvor der er uenighed om udførelsen af en behandling, uanset om behandlingen skal forelægges Datatilsynet eller ej. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.8.2. (pkt. A) og *betænkningen*, side 352.

Bestemmelsen i *stk. 1* vil ikke være til hinder for, at vedkommende minister inddrages i de tilfælde, hvor en statslig myndighed ikke står i et underordningsforhold til den pågældende minister. I sådanne tilfælde er der efter bestemmelsen i *stk. 1* blot ikke nogen pligt hertil.

Til kapitel 13

Anmeldelse af behandlinger, som foretages for en privat dataansvarlig

Til § 48

Bestemmelsen i *stk. 1* fastsætter, at der som udgangspunkt skal foretages anmeldelse af alle behandlinger, som foretages for private dataansvarlige. Bestemmelsen har sin baggrund i direktivets artikel 18, stk. 1. Anmeldelsen kan foretages af den dataansvarlige eller af dennes repræsentant. Herudover vil en dataansvarlig eller en repræsentant kunne give andre fuldmagt til at foretage anmeldelse på deres vegne.

Efter *stk. 2* skal anmeldelsen indeholde de samme oplysninger som anmeldelser af behandlinger, som foretages for den offentlige forvaltning. Ligesom i den offentlige forvaltning skal der angives et formål med behandlingerne, og der skal ske separat anmeldelse af hver behandling eller række af behandlinger, for hvilke der kan angives ét samlet, overordnet formål, som f.eks. behandling med henblik på udførelsen af en bestemt opgave, som den private dataansvarlige forestår. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 43, stk. 2.

Til § 49

Bestemmelsen i *stk. 1* har sin baggrund i direktivets artikel 18, stk. 2. De behandlinger, som undtages fra anmeldelseskravet, er bl.a. de typer af registrering, som i dag er undtaget i henhold til bekendtgørelse nr. 121 af 11. marts 1988 om undtagelse af visse private edb-registre fra anmeldelsespligt, samt de registreringsformer som er undtaget i medfør af lov om private registre § 3, stk. 4, 2. pkt. Undtagelsen af foreningsregistre har endvidere baggrund i artikel 18, stk. 4, jf. artikel 8, stk. 2, litra d. Der er således ikke på dette punkt tiltænkt nogen indskrænkning i forhold til, hvilke former for registreringer der efter den gældende ordning er undtaget fra anmeldelsespligten. Dog er det med hensyn til behandling i sundhedssektoren præciseret, at behandling af oplysninger på private sygehuse ikke er undtaget fra anmeldelsespligten, jf. nr. 8. Herudover er almindelige personaleregistre, kunde- og leverandørsystemer og lignende undtaget, såfremt der ikke behandles oplysninger, som er omfattet af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 4. Endelig er behandlinger, som foretages med henblik på markedsundersøgelser, ikke undergivet kravet om anmeldelse, medmindre der behandles oplysninger, som er omfattet af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 4. Det bemærkes, at bestemmelsen ikke omfatter behandlinger, som tillige har et andet formål, f.eks. efterfølgende konkrete markedsføringstiltag over for de personer, som indgår i undersøgelsen.

Af bestemmelsens *stk. 2* følger, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om de i *stk. 1* nævnte behandlinger. Bestemmelsen skal - ligesom bestemmelsen i § 44, stk. 2 - ses på baggrund af direktivets artikel 18, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne for de typer af behandlinger, som undtages fra anmeldelsespligten, anfører, hvad der er formålet med behandlingerne, hvilke oplysninger eller typer af oplysninger der behandles, hvilke registrerede eller typer af registrerede der er tale om, til hvilke modtagere eller kategorier af modtagere oplysningerne videregives, samt hvor længe oplysningerne opbevares.